

продавчиня, майстриня, лемкиня. Суфікс -ес(-а) є рідковживаним в українській мові: патронеса, поетеса.

Більшість слів жіночого роду із суфіксами -к(а), -иц(я), -ин(я) належить до стилістично нейтральної лексики: дипломниця, журналістка, касирка, кравчиня, льотчиця, перекладачка, штампувальниця тощо. Саме їм надають перевагу для позначення осіб жіночої статі в художньому, публіцистичному, розмовному стилях.

Найменш гнучкими щодо використання фемінітивів професійної сфери є науковий та офіційно-діловий стилі. На думку М. Зубкова, «іменники на означення статусу, фаху, посади, звання (зазвичай у науковому, офіційно-діловому стилях) слід уживати в чоловічому роді».

При цьому Н. Собецька наголошує на доцільності вживання жіночих відповідників назв професій в українській мові в повсякденні, адже «мова постійно розвивається, і чим частіше будуть звучати такі назви, тим швидше вони стануть узусом і перестануть різати вухо, а створення та встановлення нових «рівноправних» мовних норм буде сприяти кращому взаєморозумінню під час комунікації».

Висновки. Отже, використання фемінітивів у багатьох стилях мовлення є все більш частотним, хоча в українській мові досі існує низка професій і посад, що продовжують називати формами чоловічого роду, незважаючи на те, що жінки опановують різні професії і посідають високі посади. Уживання фемінітивів у науковому та офіційно-діловому стилях досі не регламентовано нормативними документами. Варто зазначити, що український правопис 2019 року подає моделі побудови слів на позначення жіночої статі, але не містить поняття «фемінітив» і не надає рекомендацій щодо вживання їх на всіх рівнях мови.

ЛАТИНСЬКА МОВА В ТАТУ ІНДУСТРІЇ

Рудак Ю. М.

Науковий керівник: Савіна В. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
uliarudak0@gmail.com

Вступ. Історична роль латинської мови, як міжнародної мови науки та художньої літератури велика. Незважаючи на те, що на сьогоднішній день латинська мова, будучи мертвою, втратила свої функції лінгва франка і не використовується як засіб міжнародного спілкування, написання наукових праць, створення мистецької літератури, вона досі відіграє невід'ємну роль у житті сучасного суспільства і до сьогодні є актуальною. Ці якості пояснюють популярність латині у галузі створення татуювань.

Мета дослідження. В даній роботі розглядається місце латинської мови в сучасній тату індустрії. Досліджується питання чи є латина однією із найрозповсюдженіших мов, що використовується у галузі боді арта.

Матеріали та методи. Під час виконання роботи використано наступні методи: індукція, дедукція, описовий, контекстуально-інтерпретаційний та компонентний аналіз. Матеріалом дослідження стала мережа Інтернет, а також наукова література.

Результати дослідження. Татуювання – зображення (малюнок) на шкірі живої людини та процедура його нанесення. Технічно татуювання полягає в ін'єкціях фарби в глибину шкіри,

чим досягається довготривалість – «вічність» татуювань. Татуювання може бути декоративним, символічним, статутним (у певних соціальних групах). Тату – термін, запозичений з полінезійської мови, на діалекті Таїті слово «татау» означає «малюнок». У англійську мову це слово ввів видатний англійський мандрівник Джеймс Кук.

Вважається що найдавніші свідчення людських татуювань відносяться до 3100 року до нашої ери. Крижаний Отзі був виявлений у вересні 1991 року. Його тіло природно муміфіковано і збережено, що робить його найстарішою мумією в Європі. Тіло Отзі містить в загальній складності 61 татуювання в різних місцях.

Уважно вивчивши склад речовини, учені дійшли висновку, що для створення татуювань використовувалися сажа або камінний попіл.

Оскільки перші татуювання відносяться до древніх цивілізацій, причини появи татуювань на шкірі підживлюються різними теоріями. Ці теорії відображають місце розташування і культуру самих цивілізацій.

В старокитайській літературі народні бандити і герої мають татуювання. Також вважається, що засудженим злочинцям досить часто наносили тату на обличчя. Це робилося для того, щоб попередити інших членів суспільства, що цій людині не можна довіряти.

У Єгипті були виявлені татуювані мумії, які дають право припускати, що практика татуювання тут сходить принаймні до 2000 року до нашої ери. Деякі теорії вказують, що татуювання, зроблені на муміях, були зроблені в декоративних цілях. Дослідження проведене Даніель Фуке показують, що в древньому Єгипті татуювання, можливо, навіть виконувалися в якості лікування.

Татуювання є частиною культурних традицій Самоа протягом тисячоліть.

Традиція дарувати і отримувати татуювання в Самоа практикується вже більш двох тисяч років. Методи і інструменти, використовувані для цієї традиційної практики, також майже не змінилися за весь цей час. Уміння наносити татуювання передається від батька до сина.

Письмові записи свідчать про татуювання V століття до нашої ери в Греції. Татуювання в цю епоху в Греції та Римі використовувалися в основному на ізгоях суспільства. Злочинці, військовополонені і раби були помічені татуюванням. В Древньому Римі також є свідчення того, що солдати і виробники зброї наносили татуювання. Вважається, що ця практика тривала аж до IX століття.

Проаналізувавши сучасні татуювання латинською мовою можна виділити кілька категорій виразів:

- Філософські цитати. Це відомі вислови, які з'явилися завдяки прославленим філософам і мислителям. (Non progredi est regredi – Не йти вперед, значить йти назад, Per risum multum debes cognoscere stultum – За частого сміху ти повинен дізнатися дурня);

- Сучасні висловлювання на латині. Їх можна зустріти в книгах чи фільмах. Дуже часто такі фрази стають крилатими виразами. (Fera, audax, callidus, quasi bullet acutus – Швидкий, зухвалий, як куля різкий);

- Переклад висловів на латину. Люди, що цікавляться боді артом і прагнуть зробити натільне татуювання, в більшості випадків обирають фрази з дорогим і очевидним тільки їм таємним змістом, сакральним значенням, так як вважається, що татуювання надає прихований вплив на життя і долю свого носія.

Висновки. Латина продовжує залишатися важливим культурним явищем сучасного світу. Сфера застосування латинської мови в наш час продовжує залишатися досить широкою і значущою.

За даними досліджень, відсоток татуювань латиною значно поступається татуюванням англійською мовою, але переважає за російські, французькі, арабські та навіть китайські.

Латинська мова, володіючи сильно вираженою магічною функцією, стала досить популярною в сучасній творчій сфері. Це є прямим доказом того, що латина досі має значуще місце в сучасній культурі, а зокрема в такій галузі мистецтва, як тату і боді арт.

СЛЕНГ

Третяк В. А.

Науковий керівник: Берестова А. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

tretiakveronika10@gmail.com

Вступ. Мова – це єдина, цілісна, складна система знаків: фонем (звуків), морфем (частин слова), слів, речень, яка служить для називання предметів, явищ об'єктивної дійсності та понять, є засобом спілкування, обміну думками і формування думок. Сленг – порівняно маловивчена галузь українського мовознавства, а також це різновид розмовної мови, яка оцінюється суспільством як неофіційна.

Мета дослідження. Дослідження цього спектру є дуже важливим для розвитку мовознавчої науки, насамперед лінгводидактичних цілей. Опис наявних жаргонних підсистем, аналіз їхньої лексики, взаємозв'язк із національною мовою та літературним стандартом, територіальними діалектами; характеристика жаргонізованих стилів сучасної усно-розмовної комунікації, особливо урбаністичної; вивчення українських аргі 19-20 століття у проекції.

Матеріали та методи. Люди вже давно сприймають мову, як надбання народу, і це правильно, але люди, які займаються філологічними проблемами, забувають, що мова це живий організм і зазнає певних перетворень. Багато науковців поділяють поняття сленг за місцем його утворення та місцем вживання. Тому часто ми зустрічаємо такі поняття, як військовий, дитячий, кавовий, комп'ютерний, космічний, міський, морський, молодіжний, музичний, одеський, професійний, сімейний, університетський, футбольний сленг, сленг шоу-бізнеса. Методами дослідження можуть бути: робота лінгвістів, які вивчають теорію журналів, газет, Інтернет-ресурсів, де молодь послуговується саме такою лексикою; соціологічне опитування, під час якого відбувається контакт із молоддю тощо.

Результати дослідження. Джерела молодіжного сленгу: українська мова: *возик* – механічний пристрій для перевезення вантажів та людей (автомашина), *коза* – невелика рогата жуйна тварина (комбінація Ctrl+Alt+Del), *вивіска* – дошка з будь-якого матеріалу, на якій зроблено напис, іноді з малюнком, що означає рід діяльності або назву підприємства (обличчя), *картка* – невеликий чотирикутний аркуш твердого паперу (обличчя), *тюлень* – ссавець ряду ластоногих (п'яний) і багато інших; запозичення з інших мов: англійської: *коннектитися* – встановлювати зв'язок з Інтернетом, *мило* – електронна пошта, *контроль-брик* – комбінація Ctrl+Break, *лузер* – людина, неспроможна працювати з комп'ютером,